

thinget? Jeg vilde ønske, at Nogen kunde besvare dette Spørgsmaal betræffende, i alt Fald delvis, men mig bekendt er der ikke fra Landstinget hertil, kommet noget Forslag af Betydning, og hvad vi have sendt til Landstinget af Forslag, har været ubetydeligt. Men saasnart der var en folkelig Duff ved et Forslag, som kom herfra, strax var det expederet ind i Arkivet, og saaledes bliver for alle folkelige Forslag Landstinget kun Veien for Folkethinget til Rigsdagens Arkiv. Er det en Forandring til det Bedre, er det det, som vi skulde vente af det Ministerium, der i sig samler Landstingets Ledere, da siger jeg, at det er en daarlig Tilstand mellem de to Kamre, som skulde lede det lille Danmark. Nys er der optraadt en mærkelig Bundsforandring af Folkethinget, som synes at kunne virke mildnende paa det strenge, det konservative Landsting. Det er Kvindeadresserne. Jeg veed ikke, om vi kunne skaffe os Landets Kvinder til Bundsforandring; thi saa havde vi multigvis en Magt til, at formilde den Stjæbne, som vore folkelige Lovforslag ellers gaa ind paa, naar de forlade denne Sal. Det er et svagt Haab, men det er en uventet gunstig Stjerne, der har viist sig over et lille Lovforslag. Andre konstitutionelle Forsamlinger have den Skik, at faae den Erklæring af deres Ministre, at de forlade deres Pladser, naar de ikke ere i Overensstemmelse eller i Harmoni med det andet Kammer. Man ser det endogsaa i den tydske Rigsdag som et Tilbud. Her i denne Sal har det Samme været Tilfældet. Vi have her set Ministre forsvinde igennem den Dør der, fordi de ikke havde Stemningen for sig her i Salen. De ere gaaede ud af denne Sal paa Grund af den politiske Luftning, der blæste dem ind paa. Ikke blot ere de forsvundne som Korporation, men vi have havt saa forfatningsmæssig findede Ministre, at de ere gaaede enkeltvis. Jeg skal fremhæve den Mand, der viiste sig som en virkelig konstitutionel Finantsminister, og som gik her fra sin Plads, fordi han ikke kunde faae en Bestatningslov vedtaget. Det var Geheimtatsraad Jønger, og jeg vil lade denne Mand staa som et Mønster for Conseilspresident Estrup. Han vil komme til at faae en bedre Plads i den danske Historie end den, som Conseilspresidenten er ved at skabe sig nu efter 5 Aars Ministerium; thi endnu har han ikke været istand til at vinde en eneste Sejr her i Folkethinget, og det er meget for en 5 Aars Conseilspresident i en saa godmodig Forsamling som den, der sidder her til dagligdags. Jeg siger derfor: Lad det ærede Ministerium komme her og sige til os: Vi have her denne Lov, gaar den ikke igjennem, forlade vi vore Pladser; vi fordre her et Tillidsvotum af det folkevalgte Kammer, lad os faae den Prøve gjort. Naar vi faae den gjort i en Sag af Betydning, tager jeg min Anklage mod Ministeriet Estrup tilbage; men saalænge dette Ministerium vil sidde og styre Dan-

marks Sager imod det folkevalgte Kammer's Flertal, saa anser jeg det for et Ministerium, der er til Skade for mit Fædreland, og aldrig i Verden vil jeg stemme for, at det skal have en Finantslov. Jeg siger: Kommer dette Ministerium ikke og forlanger vor Tillid, skulle vi tilkjendegive det vor Mistillid, og det er ved denne Tilkjendegivelse, vi skulde vort Fædreland at drive dem fra deres Pladser, naar vi ikke ellers kunne blive af med dem.

Bouloffe: Jeg vil saa smaat takke den høitærede Krigsminister, fordi han tog imod dette lille Forslag om disse Geværer. Hvad Naan disse Geværer have, om det hedder kassable eller ugangbare Geværer, kan være mig det Samme, naar vi blot faae dem. Det er Hovedsagen for mig, og jeg vil sige, at Geværerne ere ikke beregnede til og skulle ikke anvendes til at skyde med, og jeg vil sige til, at jeg vilde ønske, at det kunde blive forbudt, at skyde med dem; thi der er ganske vist mange derimellem, som kunne taale at blive skudt med, men der kan ogsaa være dem, som ikke kunne taale det, og jeg faae derfor gjerne, at det blev aldeles forbudt at bruge dem. En Simule soldat, synes jeg, Ministeren tog paa dette Forslag. Det undrer mig, at han var det overfor den lille Bagatel, men han har jo tiltraadt det, og jeg er ham taknemlig derfor. Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) siger, at det er efter Skytteforeningsbestyrelsernes eget Forlangende rundt omkring i Landet, at Geværerne ere indkaldte, saa tvivler jeg paa, at det er fra alle Bestyrelser, at en saadan Begjæring er fremkommen. Jeg tvivler derom, jeg tør ikke sige det bestemt; thi jeg er ikke fuldstændig inde i, hvad de kunde have gjort, men jeg tvivler meget derom. Jeg kan forøvrigt ikke forstaa det ærede Medlems Modstand, da han er Medlem af Overbestyrelsen; det forunder mig i højeste Grad, at det ærede Medlem er imod, hvad der kan tjene til Skytteforeningernes Gavn. — Til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) vil jeg sige som min personlige Mening, at disse Geværer ikke skulle være den enkelte Skyttes, men Foreningens Geværer, og det skal være Foreningen, som skal staa inde for dem for Ministeriet; thi at Geværerne vare til at sælge til 50 Dre eller 25 Dre eller 4 Mark trindt omkring i Landet til de enkelte Skytter, vil jeg ikke kalde rigtig; thi bliver der en stor Østespørgsel, kan det Oplaget blive for lille; men at sige, at de høve til Foreningen, er efter min Mening det Rette. — Der var et Par Forslag i alt Fald med, som jeg gjerne vil sige et Par Ord om, jeg skal imidlertid lade være at tale om Forslaget til Kaserne, men jeg vil sige, at jeg vil rette mig med Hensyn til Afstemningen over Nr. 82, Anvendelsen af 26,000 Kr. til Kjøbenhavns Søforter, efter Afstemningen over Forslaget om Kaserne. Bliver dette Forslag